

Dosarul nr. 2ra-2016/21
2-19145987-01-2ra-22122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. R. Berdilo)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liviei Frunze, reprezentată de avocatul Alexei Frunze împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii, cu obligarea emiterii facturii recalculată cu indicarea consumului real de apă potabilă și

la cererea reconvențională a Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Liviei Frunze cu privire la încasarea datoriei și a taxei de stat

împotriva deciziei din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea și menținută hotărârea din 22 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 5 septembrie 2019, Livia Frunze, reprezentată de avocatul Alexei Frunze a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii, cu obligarea emiterii facturii recalculată cu indicarea consumului real de apă potabilă.

În motivarea acțiunii a invocat că SA „Apă-Canal Chișinău” asigură furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare la locul de consum din str. XXXXX mun. XXXXX, în baza contractului nr. 138819 din 4 august 2014.

A relatat că la 10 iunie 2019, observând că are loc o scurgere de la conexiunea de intrare și ieșire din apometru, a telefonat în regim de urgență la SA „Apă-Canal Chișinău”, la numărul de telefon destinat pentru astfel de situații, în vederea intervenirii echipei de lichidare a avariilor pentru înlăturarea defecțiunii.

A accentuat că scurgerea nu putea fi înlăturată decât de reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău”, deoarece era necesar de rupt sigiliul.

Astfel, echipa de lichidare a avariilor a venit la fața locului doar la 13 iunie 2019, fiind întocmit un proces-verbal de dare în exploatare a contorului nr. 138819 din 13 iunie 2019, în care reprezentantul companiei a menționat că s-a desigilat nodul apometric pentru lichidarea scurgerii.

Totodată, a menționat că după această scurgere, în urma căreia timp de trei zile până la venirea reprezentanților SA „Apă-Canal Chișinău”, apa a curs fără a se opri, a primit factura SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019, în care a fost indicată suma totală spre plată de 4 265,31 de lei.

A precizat reclamanta că careva datorie la consumul de apă nu avea, fapt confirmat prin facturile SP 10303094 din 4 aprilie 2019 în sumă de 192,42 de lei, SP 10356825 din 2 mai 2019 în sumă de 53,45 de lei și SP 10470388 din 7 iunie 2019 în sumă de 0,00 lei.

La fel, a accentuat că în calitate de consumator și-a îndeplinit corespunzător obligația de a informa imediat SA „Apă-Canal Chișinău” despre existența unei scurgeri, însă reprezentanții companiei au venit la fața locului peste 3 zile, în rezultat cauzându-i un prejudiciu material în sumă de 4 000 de lei, ce rezultă din factura SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019.

La 6 august 2019, a expediat în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” cererea prealabilă, prin care a solicitat să fie efectuat un recalcul cu achitarea de către ea a mediei lunare conform dinamicii folosirii apei, dat fiind faptul că nu a consumat apa care i-a fost facturată prin factura SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019, iar suma de 4 265,31 de lei rezultă din atitudinea neglijentă a SA „Apă-Canal Chișinău” de a lua măsuri urgente și concrete în vederea lichidării scurgerii despre care a fost informată imediat.

Ca urmare a examinării cererii prealabile, prin răspunsul nr. 1200/14162 din 22 august 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a informat-o că calculul volumului de apă și de canalizare expus spre plată a fost efectuat în baza indicațiilor reale ale contorului în volum de 399 m³ apă și 399 m³ canalizare, fiind indicat că calculul a fost efectuat corect, potrivit prevederilor actului normativ în vigoare și necesită a fi achitat integral în termen restrânsi, neglijând faptul că prejudiciul este cauzat din vinovăția părâtei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 15, 17, 18 din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, art. 19, 774, 776, 858, 901, 936 Cod civil, art. 5, 38, 94, 166-168 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea facturii SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019 cu obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” de a emite o nouă factură recalculată care să prevadă consumul real de apă potabilă pentru perioada 20 mai 2019 - 13 iunie 2019.

La 13 octombrie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere reconvențională împotriva Liviei Frunze cu privire la încasarea datoriei și a taxei de stat.

În susținerea acțiunii reconvenționale a invocat că la 13 iunie 2019, ca urmare a parvenirii apelului din partea consumatorului, reprezentanții operatorului s-au deplasat în vederea inspectării locului de consum.

Astfel, în rezultatul examinării locului de consum din str. XXXXX mun. XXXXX, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău”, în prezența persoanei

responsabile, a constatat și consemnat în procesul-verbal de dare în exploatare a contorului, faptul că contorul funcționează în ritm normal, sigiliile aplicate la contor sunt întregi, indicațiile contorului nr. 898752 de tip „B-Meters”, Dn=15 mm, fiind de 0117 m³, concomitent, acordând permisul de rupere a sigiliilor de la nodul apometric pentru lichidarea scurgerii apărute pe rețeaua consumatorului.

A menționat că calculul volumului de apă și canalizare expus spre plată este efectuat în baza indicațiilor contorului de apă nr. 898752 de tip „B-Meters”, Dn=15 mm, instalat și primit la evidență de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

A precizat că potrivit pct. 4.1.16 din contractul nr. 138819 din 4 august 2014, consumatorul și-a asumat obligația de a înscrie lunar în factură indicațiile de pe contoarele de apă.

În acest sens, a specificat că în situația în care consumatorul nu-și îndeplinește obligația de a înscrie indicii de pe contor în bonul de plată, operatorul este în drept să indice în factura de plată pentru luna respectivă un consum estimativ, la nivelul consumului mediu înregistrat în perioada anterioară, cu recalcularea ulterioară, reieșind din indicațiile reale ale contorului.

Așadar, reieșind din faptul că consumatorul Livia Frunze nu-și îndeplinea obligația de a înscrie indicii de pe contor în bonul de plată, iar operatorul SA „Apă-Canal Chișinău” indica în factura de plată pentru luna respectivă un consum estimativ, fapt constatat prin actul privind indicațiile abonatului ce atestă că pentru perioadele în care consumatorul nu a indicat volumul de apă consumat, i-a fost stabilit un consum estimativ care ulterior a fost recalculat în baza indicațiilor de pe contor.

A comunicat că la 13 iunie 2019, a fost inspectat locul de consum și au fost citiți indicii reali ai contorului, iar calculul volumului de apă și de canalizare expus spre plată este efectuat în baza indicațiilor reale ale contorului, în volum de 399 m³ apă și 399 m³ canalizare, deoarece scurgerea de apă a avut loc după contor.

Referitor la înlăturarea scurgerii de apă, a afirmat că aceasta este responsabilitatea consumatorului, deoarece scurgerea s-a produs pe rețeaua proprie după contor, iar conform schemei rețelelor de alimentare cu apă și canalizare din 4 august 2014, a fost stabilit hotarul de delimitare pe rețeaua de apă în punctul P (A), iar delimitarea rețelei de canalizare în P (C).

Totodată, potrivit pct. 6.3 din contractul menționat, hotarul de delimitare a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, care este determinat conform schemei din 9 aprilie 2014, consumatorul poartă responsabilitate pentru exploatarea tronsonului de conductă de la hotarul delimitării proprietății rețelelor până la instalația de contorizare, iar conform pct. 6.5, furnizorul nu poartă răspundere față de consumator în ceea ce privește dezghețarea rețelelor, robinetelor de închidere, a contoarelor etc.

A mai notat că în urma inspectării locului de consum, la 13 iunie 2019, au fost citiți indicii reali ai contorului în volum de 399 m³ apă și 399 m³ canalizare.

Respectiv, volum expus spre plată în factura SP 10551096 din 5 iulie 2019 în sumă de 4 265,31 de lei, urmează a fi achitat integral de către consumator.

În vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la adresa locului de consum, a fost expediată reclamația nr. 05/4.1-05/615 din 25 noiembrie 2019, care a fost recepționată de către consumator, dar a rămas fără răspuns.

A afirmat că mărimea creanței formate pentru perioada iunie - decembrie 2019, conform actului de verificare a datoriilor din 27 ianuarie 2020, constituie suma de 6 873,67 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 10, 679, 774, 776 Cod civil, art. 5, 6, 22, 166-167, 276², 182⁵ CPC, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea de la Livia Frunze în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a datoriei în mărime de 6 873,67 de lei și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

Prin hotărârea din 22 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a Liviei Frunze.

A fost admisă integral cererea reconvențională a SA „Apă-Canal Chișinău”.

Au fost încasate de la Livia Frunze în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria neachitată în sumă de 4 036,30 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei, în total suma de 4 306,30 de lei.

Au fost încasate de la Livia Frunze în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în sumă de 2 837,37 de lei (existentă la 13 octombrie 2019 - data înaintării și punerii pe rol a cererii reconvenționale), dar nu se eliberează titlu executoriu și nu se pune în executare hotărârea în această parte din motivul stingerii acestei datorii pe parcursul examinării cauzei (bon fiscal din 5 noiembrie 2020 de plată a sumei de 2 837,37 de lei).

Prin decizia din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că consumatorul Livia Frunze avea obligațiunea de a întreprinde acțiuni în vederea remedierii scurgerii de apă care a avut loc la 10 iunie 2019, or conform schemei de delimitare a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare din 9 aprilie 2014, scurgerea a avut loc după nodul apometric reieșind din faptul că apa a fost trecută prin contor, fapt ce denotă că remedierea acesteia nu reprezintă obligațiunea operatorului SA „Apă-Canal Chișinău”.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantei cu privire la faptul că instanța de fond a ignorat că scurgerea de apă s-a produs de la șurubul instalat la contor, iar remedierea scurgerii nu a fost posibilă, deoarece contorul era sigilat, circumstanțe relatate de martorii Evghenii Usatov și Alexandru Bizin, or având în vedere prevederile art. 122 alin. (1) CPC, elocvent în astfel de situații este punctul de vedere exprimat de un specialist, expert, astfel, încât afirmațiile martorilor sunt declarative, nefiind prezentat un act de constatare a unui specialist.

Astfel, au conchis instanțele de judecată că cererea de chemare în judecată înaintată de Livia Frunze urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Cu privire la temeinicia acțiunea reconvențională înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău”, prima instanță și instanța de apel au constatat că potrivit actului de verificare pentru perioada iunie 2019 - ianuarie 2020, suma datoriei constituie 6 873,67 de lei, fapt confirmat și prin factura SP nr. 11029004 din 2 ianuarie 2020, iar în luna decembrie 2020, a fost achitată suma de 2 837,37 de lei.

La 3 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea a declarat recurs împotriva deciziei din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulată factura SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019 cu impunerea intimatei de a emite o nouă factură care să prevadă consumul real de apă potabilă pentru perioada 20 mai 2019 - 13 iunie 2019, precum și încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul ei a sumei de 4 306,30 de lei.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont că la 10 iunie 2019, observând că are loc o scurgere de la conexiunea de intrare și ieșire din apometru, dânsa a telefonat în regim de urgență la SA „Apă-Canal Chișinău”, la numărul de telefon destinat pentru astfel de situații, în vederea intervenirii echipei de lichidare a avariilor pentru înlăturarea defectiunii.

A accentuat că scurgerea nu putea fi înlăturată decât de reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău” întrucât era necesar de rupt sigiliul.

De asemenea, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație nici declarațiile martorilor Evghenii Usatov și Alexandru Bizin, care au comunicat că problema era de la șurubul instalat la contor, dar nu au putut soluționa problema, deoarece contorul era sigilat.

A afirmat că în procesul-verbal de dare în exploatare a contorului nr. 138819 din 13 iunie 2019, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” expres a indicat că a desigilat nodul apometric pentru lichidarea scurgerii, fapt ce indubitabil confirmă necesitatea ruperii sigiliului pentru lichidarea scurgerii, ce ar fi fost considerat drept o încălcare a pct. 4.1.3 din contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate nr. 138819 din 4 august 2014, în lipsa reprezentantului intimatei, pentru care dânsa urma să poartă răspundere.

Așadar, mențiunile maistrului din procesul-verbal de dare în exploatare a contorului nr. 138819 din 13 iunie 2019, confirmă declarațiile ei, cât și a martorilor Evghenii Usatov și Alexandru Bizin, pe care prima instanță și instanța de apel le-au ignorat neîntemeiat.

La fel, a menționat recurenta că în cazul în care va fi pronunțată o nouă hotărâre de anulare a facturii SP nr. 10551096 din 5 iulie 2019 cu impunerea intimatei de a emite o nouă factură care să prevadă consumul real de apă potabilă pentru perioada 20 mai 2019 - 13 iunie 2019, urmează a-i fi restituită suma achitată de ea în mărime de 4 036,30 de lei cu titlu de presupusa datorie și suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate de SA „Apă-Canal Chișinău” în vederea înaintării cererii reconvenționale.

La 22 decembrie 2021, în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Livia Frunze, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 219), fiind recepționată la 27 decembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 221).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 decembrie 2021 împotriva deciziei din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Livia Frunze, reprezentată de avocatul Adrian Oprea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh